

Art for Democracy III

Wystawa Pracowni Domeny Publicznej dr Krzysztofa Wodiczko i dr Ewy Bobrowskiej

12.07- 24.09 2025

Galeria na Wydziale Wzornictwa ASP w Warszawie

ul. Myśliwiecka 8

Na idealistycznym obrazie demokracji liberalnej czy oświeceniowej współczesnych społeczeństw zachodnich pojawiło się w ostatnim czasie wiele rys i wewnętrznych pęknięć. Trwałe, racjonalne i szlachetne, wydawałoby się, zakorzenienie z jednej strony w tradycji i filozofii ateńskiej, z drugiej w projekcie oświeceniowym i empiryzmie Johna Locka, okazało się niewystarczające. Paradoksalnie, w erze quasi-empiryzmu wirtualności i rodzącej się sztucznej inteligencji, naznaczonej kryzysem „realnego”, musimy mierzyć się z nawrotem ultrakonserwatywnych tendencji, opartych na chęci ocalenia tego, co jawi się w danym momencie jako kulturowo ugruntowane „realne”. Być może jest to niejako ostatni ruch obronny zagrożonej zbiorowej tożsamości, przywiązanej do starych, bezpiecznych wzorców, poprzedzający narodziny zupełnie nowej formy. W tym duchu przewartościowań i „jutrzeńki nowej demokracji” powstały prace prezentowane na wystawie *Art for Democracy III* w Galerii na Wydziale Wzornictwa ASP w lipcu, sierpniu i wrześniu 2025. Wystawa ta jest pokłosiem 3-letniego projektu badawczo-dydaktycznego w ramach grantu *Art for Democracy and Peace* No. 101085256, przyznanego przez Komisję Europejską (European Commission, European Education and Culture Executive Agency EACEA).

W ramach kontynuowania badań i refleksji artystycznej nad niezwykle istotną, w świetle ostatnich wydarzeń, problematyką demokracji, planujemy w przyszłym roku podjęcie specjalnego tematu dotyczącego roli i misji artysty w podzielonym społeczeństwie. Zadaniem dla młodych artystów będzie szukanie nowych metod pracy, które mogłyby przyczynić się do inspirowania i wspomagania dialogu między zwaśnionymi politycznie obywatelami.

W ciekawej architektonicznie przestrzeni Galerii Wydziału Wzornictwa ASP prezentowane są dzieła wyznaczające różne kierunki toczącej się aktualnie dysputy na temat współczesnej demokracji. Są to prace studentów, doktorantów, absolwentów oraz prowadzących Pracownię Domeny Publicznej Wydziału Sztuki Mediów ASP dr Krzysztofa Wodiczko i dr Ewy Bobrowskiej. Wystawa obejmuje prace z ostatniego roku. Są one zróżnicowane pod względem formalnym. Poza wideo artem i dokumentacją działań artystycznych, prezentowane są również obiekty, projekcje, instalacje wizualne, dźwiękowe i performansy.

Wystawę otwiera najważniejsza praca, dokumentacja tegorocznej projekcji **prof. Krzysztofa Wodiczko** z 4 kwietnia 2025, która powstała w ramach Video Mapping Festival Ouverture w Lille we Francji. Ukazuje ona partycypacyjną projekcję na fasadę budynku gazety „La Voix Du Nord”, zrealizowaną z udziałem bezdomnych tego miasta.

Czy pozostanie tylko portret trumienny pewnych oświeceniowych idei? dr **Ewy Bobrowskiej** to ironiczna refleksja dotycząca zaskakujących postaw wśród obecnego młodego męskiego pokolenia wyborców.

Dwie z prezentowanych prac studenckich powstały jako wynik współpracy wspomnianej pracowni z organizacją Międzynarodowa Inicjatywa Humanitarna, zajmującą się świadczeniem pomocy psychologicznej uchodźcom znalezionym przy białoruskiej granicy.

Praca *Ręce* doktoranta **Xawerego Deskura** i **Kaspra Dziedzica** to wstrząsające opowiadanie o losie uchodźcy poprzez medium słowa i gesty rąk.

Inną formą dokumentowania obecności osób uchodźczych w Polsce jest projekcja **Kaspra Dziedzica**, wświetlająca zdjęcia portretowe młodych osób uchodźczych w mury Galerii na warszawskiej ASP.

Ożywione siatki ochronne **Krzysztofa Bykowskiego**, okalające z zewnątrz przestrzeń Galerii, mówią o nowej jakości pracy zespołowej i konieczności renowacji, a może też estetyzacji „codziennej przestrzeni miejskiej. Bykowski inscenizuje w tej przestrzeni ciekawą grę w maskowanie.

Wideo doktorantki **Magdaleny Ciemierkiewicz** porusza temat żywej pamięci o ofiarach zbiorowych mordów, dokonanych na terenie wsi Koniaków w województwie podkarpackim podczas II wojny światowej, ciągle obecnej w ziemi przechowującej na wieki ludzkie prochy i szczątki zbiorowych mogił.

Obowiązuje do odwołania, czyli papierowa kamizelka **Patryka Krendzelaka** (na wzór kamizelki ratunkowej lub kuloodpornej) jest literalnie „uszyta” z tekstu *Powszechnej Deklaracji Praw Człowieka* jako symbol iluzoryczności ochrony wyrażonej przez prawo spisane i istniejące jedynie na papierze.

Wideo dokumentujące działanie **Kamila Kucharzewskiego**, zatytułowane *Redukcja to metafora* mentalnej i duchowej potrzeby dążenia do odkrycia prawdziwej istoty rzeczy i znaczeń, w procesie stopniowego i bolesnego pozbywania się tego, co nieistotne, tego, co ma „wagę” jedynie „odparowywanego” powietrza. To, co pozostaje jest esencją, choć uchwytną jedynie na granicy istnienia.

Performance **Weroniki Kocewiak** mówi o dniu codziennym, pracy, zmęczeniu, ale i o czasie odmierzonym nieustannymi powtórzeniami, Nietzscheańskim wiecznym powrotem zdarzeń.

Wirtualny tryptyk **Jakuba Daněka**, studenta z Czech, studiującego gościnnie na ASP, to futurystyczna wizja pilota dronów.

Karolina Hověžáková, również studentka z Czech, proponuje świeże spojrzenie na znane nam dobrze warszawskie drogi, ulice i obiekty, odrealnione poprzez zderzenie dwóch perspektyw widzenia: codziennego przechodnia i uczestnika manifestacji

Obiekty-zabawki **Anny Sokolowskiej** są reakcją na drastyczne formy anty-aborcyjnych manifestacji i propagandy, rozgrywających się ostatnio w przestrzeni miejskiej.

Inną formę okiełznania śmierci i lęku stanowią papierowe odlewy rzeczywistych, znalezionych na terenie Ukrainy pocisków **Anastazji Trikoz**, wykonane z papieru rosyjskich gazet.

W instalacji *Dezertor* **Mateusz Holysz** eksponuje nóż, odziedziczony po dziadku, byłym wojskowym, unoszący się tuż nad taflą wody. Delikatny ruch sprawia, że czubek ostrza przebija taflę wody i burzy jej nieskazitelną czystość.

Kneža **Hanny Chimiak** to próba rekonstrukcji utraconej i zachowanej jedynie dzięki obrazom pamięci, prywatnej przestrzeni bezpieczeństwa i rodzinnej narracji w formie wnętrza bułgarskiego pokoju.

Inna praca badająca tożsamość i pamięć zbiorową pewnej wspólnoty, w tym wypadku mniejszości kaszubskiej, to symboliczny „płaczący” korzeń, autorstwa **Macieja Powały i Dominiki Reszki**.

Motylarz **Ann-Marie Najderek** jest niezwykle intrygującą i ironiczną wizją inspirowaną tradycją czasopisma *Modelarz* Ligi Obrony Kraju.

Podczas trwania wystawy odbędzie się również performance absolwentki pracowni **Weroniki Kocewiak** zatytułowany *Granica* oraz performance **Hanny Chimiak**.

Wystawa czynna będzie od 12 lipca do 24 września 2025 w Galerii na Wydziale Wzornictwa ASP w Warszawie.

Wernisaż 12 lipca, godz. 16:00.